

vare gaaede i Ministeriets eller Kongens Lomme, saa troer jeg dog nok, at jeg skulde være med til at stemme for en Anklageact, især naar den blev bedre formuleret, end Tilfældet var hidt.

Jeg vil altsaa stemme mod begge det ærede Medlems Forslag, og for Udkastet til Beslutning, saaledes som det er blevet forelagt af Regjeringen; men skulde der fremkomme nogen Erklæring fra Regjeringen om, at den vil gaae ind paa det subsidiaire Forslag, saa er det en Selvfølge, at jeg vil ansee det: at stemme derfor som den hurtigste Bei — ligesaa hurtig som den: at stemme for Regjeringens Forslag — til at komme til det endelige Maal, nemlig Forhandlingen af de egentlige materielle Love.

Indenrigsministeren: Kjendsgjeringer kunne vistnok affattes meget forskjelligt — det lærer Discussionen om det foreliggende Spørgsmaal, — men for mig staaer det som en Kjendsgjerning, at disse Districter ikke til Dato ere incorporerede i Danmark, og jeg troer, at den meget ærede Rigsdag selv har godkjendt dette, idet der i den hidt. vedtagne Finantslov saanedes saavel Indtægter som Udgifter for disse Districters Vedkommende. De vare altsaa ikke dengang incorporerede; men deraf følger — synes det mig —, at Regjeringen ikke kan gaae ind paa noget af de foreliggende Forslag, der vel kalde sig Endringsforslag, men som i Virkeligheden ville, saafremt de vedtages, aldeles forandre Beslutningens Betydning. — Hvad angaaer det Spørgsmaal, der blev reist af den ærede sidste Taler, drifter jeg mig til, uden at have haft Conference med mine Colleger derom, paa Regjeringens Vegne at erklære, at det ligesaa lidt har kunnet være den foregaaende som den nuværende Regjerings Mening, at Indtægterne eller rettere Overskuddet — forsaavidt der er noget saadant — fra disse Districter skulde indflyde i Kongens særlige Kasse, eller — forvinde; thi det var dog vistnok det, det ærede Medlem meente. Jeg drifter mig endvidere til at udtale som min Overbeviisning, at Regjeringen ikke vil unddrage Revisionen Indblik i Anvendelsen af de indkomne Summer, men iøvrigt maa jeg bemærke, at, forsaavidt der er Tale om fælles Indtægter og Udgifter, ligge disse ganske sim-

pelt under det constitutionelle Organ for Rigets Fællesanliggender. Her er kun Tale om de Indtægter og Udgifter, som særligt vedkomme de omhandlede Landsdele, og det er for disse Indtægters og Udgifters Vedkommende, at jeg drifter mig til at udtale som den nuværende Regjerings, og ganske vist ogsaa som den forrige Regjerings Opfattelse, at det ingenlunde har været Meningen at unddrage sig constitutionelt Ansvar med Hensyn til dem.

Klein: Det forekommer mig, at mit ærede Ben for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Himestad) ikke var ganske berettiget til at begynde sit Foredrag med en Beslagelse over, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ved de af ham stillede Endringsforslag havde bragt Discussionen ind paa forskjellige doctrinaire Spørgsmaal. Det ærede Medlem hidrog nemlig ved Sagens forrige Behandling væsentligt til, at den Bei, som det var foreslaaet at følge for at undgaae at komme ind paa disse Spørgsmaal, ikke blev fulgt, og det ærede Medlem vil maaskee ogsaa erindre, at jeg gjentagne Gange anførte som Grunden, hvorfor jeg ønskede at faae Sagen bragt i et Udvalg, at vi maatte søge at blive frie for at komme ind paa disse saakaldte doctrinaire Spørgsmaal, samt at jeg bebudede, at hvis det ikke skete, vilde det ikke kunne undgaaes, at man ved Sagens næste Behandling kom til nærmere at berøre disse ingenlunde vigtige statsretlige Spørgsmaal, skjøndt jeg, som sagt, selv ønskede at kunne være fri for at komme ind paa dem, netop i nærværende Dieblif. Ved Sagens forrige Behandling blev man i høi Grad ledet af Ønsket om, jo før jo hellere at bringe denne Sag til ende, for at komme ind paa de Lovforslag, der skulde angaae den judicielle og administrative Incorporation i Kongeriget af disse Districter. Dette Ønske nærede jeg ogsaa, og det fremkaldte for en stor Deel det Forslag, jeg forrige Gang tillod mig at stille; men det lykkedes mig ikke at faae Thinget til at gaae den Bei, jeg anbefalede, og det forekommer mig, at man nu ikke kan Andet end komme ind paa det Spørgsmaal, som her ligger for. Dette er sagt i sin hele store Almindelighed, hverken